

Kontakten

Ericsson
LM

NR 3 1958

LM-ARNAS TIDNING

Kontakten

LM-arnas tidning

Ansvarig utgivare: Hugo Lindberg
Redaktör: Sigv. Eklund, tel. 453

Redaktionskommitté:

Albert Milton, Vt 36, tel. 806
Charlie Wodsten, TVKIC, tel. 226
Folke Zandin, Vas, 611
Karl Einar Österlund, Vt 18, tel. 718

Lokalredaktörer:

J Hagdahl, Ermi och BA, tel. 56; E Hellström, Sieverts Kabelverk, tel. 319; J Wäneland, SER, tel. 305; S von Melsted, SRA, tel. 211; M Steiner, Kabelverket, Älvsjö, tel. 31; B Larsson, Alpha, tel. 17; A Hofström SIB, tel. 231; P Nyhult, Rifa tel. 109; C G Löfgren, FÖB; tel. 250; E Wandel, RGA, tel. 163; G Falkman, HU; S Jönsson, Katrineholm; P Mowald, Söderhamn, tel. 49; A Bergman, Karlskrona. H. Leksell, Örebro. L. Falk, Alingsås. L. O. Larsson, Göteborg/Mölnadal

Omslagsbilden:

Fröken Maj-Lis Mattsson hälsar sommaren välkommen i HF:s portvaktsgöge

Ur innehållet:

	Sida
LM-stipendier 1958	42
LME:s bokslut 1957	43
LM-dagen 1958	46
Telefonvett på schemat	47
Realistisk hemvärnsövning	48
Örebrofabriken blev plaskdamm	49
Världen runt med Ericofon	50
En träsnidare berättar	52
LME:s teatergrupp ger Tolstoj	52
Europeisk frihandel	54
Semesterplaner	57
Käseri från LM i Libanon	58
Tackspalten	58
Diverse sport	59

LM-stipendier 1958

Telefonaktiebolaget L M Ericssons Stiftelse för främjande av elektroteknisk forskning har i år utdelat stipendier på sammanlagt 19 000 kronor och Telefonaktiebolaget L M Ericssons stiftelse för utdelande av resestipendier och andra bidrag för utbildning har bland 59 sökande delat ut 28 stipendier på tillsammans 38 150 kronor. Av dessa har 26 gått till anställda inom L M Ericsson-koncernen och två till anställda inom Televerket.

Forskarstipendier

Av årets stipendiemedel har utdelats till

civilingenjör Lennart Ejewall, SRA, för studier till USA för att där stu-

dera mikrovågsteknik, servoteknik och computingsteknik, 5 000 kronor,

ingenjörerna Göran Einarsson, HF/K, Olle Einarsson, HF/K, Per-Olof Olsson HF/Mr, och Siwert Sundström, HF/Us, för bedrivande av studier vid Kungl. Tekniska Högskolan, vardera 2 000 kronor,

ingenjör Juris Breikss, HF/K, för bedrivande av studier vid Kungl. Tekniska Högskolan, 1 500 kronor,

civilingenjör Arne Adamsson, Chalmers Tekn. Högskola, för studier till Tyskland för att där studera moderna metoder för magnetiska mätningar och deras begränsningar, speciellt metoder grundade på Hall-effekten, 1 500 kronor,

civilingenjör Erik Virdborg, Chalmers Tekn. Högskola, för studier till Tyskland för att där studera precisionsmätning för likström och speciellt problem, som rör bestämning och jämförelse av resistans med mycket stor noggrannhet, 1 500 kronor,

professor Erik Löfgren, Kungl. Tekn. Högskolan, för studiebesök i USA vid högre tekniska undervisningsanstalter och industriella forskningslaboratorier inom det teletekniska området, 1 500 kronor.

Resestipendier

För språkstudier utomlands har utdelats: 1 300 kronor till hr Sven Ljunggren, HF/LA, 1 200 kronor till vardera ingenjör Ingemar Andersson, HF/Vi, fröken Barbro Halldin, HF/Dts, fröken Carin Modén, HF/Ns, ingenjör Lars-Gunnar Sandh, HF/YtbC, fröken Gunni Sandberg, HF/Dks, fru Eivor Ursell, HF/Les, ingenjör Bengt Sonde, RGA samt ingenjör Olle Lundevall, ABA.

För studier i utlandet av olika konstruktions- och tillverkningsfrågor har utdelats följande stipendier: 1 300 kronor till vardera ingenjörerna Arne Andersson, HF/FmkC, Sverker Hesslegård, HF/Mp, Arne Ström, HF/Kk och Carl-Erich Evenéus, BA/V; 1 200 kronor till ingenjör Carl Erik Andersson, GVu, samt 1 000 kronor till vardera ingenjörerna Werner Sundell, HF/CxrC och Karl Waldelius, HF/MsC, samt hr Werner Welander, RMX.

För studier vid högskolor har 2 000 kronor tilldelats vardera ingenjörerna Lennart Höglund, HF/Kta och Jan Höjding, HF/YI; 1 000 kronor till vardera ingenjör Eldor Laikre, HF/Knb, och hr Staffan Paulin, HF/Yto; 800 kronor till ingenjör Nils-Olof Wallgren, MÖ, och 750 kronor till ingenjör Lennart Rydén, HF/Dpm.

För studier vid tekniskt läroverk eller tekniskt institut har 1 500 kronor tilldelats vardera hrr Bert Hellsberg, HF/Vkp och Hans Öberg, SIB.

För kurs i studie- och kulturfrågor har 300 kronor tilldelats fröken Elisabet Söderström, SKV.

Stipendierna till anställda vid Televerket har tilldelats byråsekreterare Lars Frössander och byråsekreterare Sven-Roland Letzén, båda Stockholm, som fått vardera 3 500 kronor för studier till USA.

Stor beställning till SIB från Formosa

L M Ericssons Signalaktiebolag har fått beställning på signalmateriel och fjärrstyrningsutrustning för Järnvägen i Formosa, Kina. Materielen skall installeras på den enkelspåriga linjen mellan Changhua och Tainan, en sträcka på ca 150 km med 26 stationer.

Samtliga stationer skall förses med relästillverk och linjen med blocksystem. Signalsystemet för hela banan skall fjärrstyras från en central i Tainan.

All materiel skall vara levererad inom ungefär ett år. Beställningssumman är ca 10 miljoner kronor.

Personalklubbarna vid KV har valt styrelser

Vid Kabelverket, Älvsjö, har för år 1958 valts följande styrelser:

Verkstadsklubben:

Tore Hellmark, ordf., Erik Karlsson, v. ordf., Bertil Tengsell, kassör, Birgit Pettersson, sekr., Gunnar Åberg, v. sekr.

Arbetsledarklubben:

Sven Lindberg, ordf., Bertil Jansson, sekr., Tore Johansson, kassör.

Tjänstemannaklubben:

Gösta Engzell, ordf., Lennart Selving, v. ordf., Hans-Olof Svenborn, sekr., Inger Arnedahl, v. sekr., Nils Jonsson, kassör. Övriga ledamöter är Bertil Fahlberg och Gustav Persson.

Intressekontoret meddelar:

Ränta på sparkassemedel, placerade hos Intressekontoret, HF, utgår fr. o. m. den 1 juli 1958 med 5 % mot tidigare 5½ %.

LME:s

bokslut år 1957

Ordersituationen

Den rekordhöga orderingsgången för 1955 och 1956 med 350 resp. 390 milj. kr hade lett till längre leveranstider för bolagets produkter än som med hänsyn till den hårda konkurrensen i och för sig var önskvärt. Den lägre orderingsgången för 1957, 225 milj. kr, samt den successivt ökade produktionskapaciteten ledde redan i slutet av 1957 till en normalisering av leveranstiderna.

Tyvärr har den successiva nedgången i världskonjunkturen och en alltmer markerad kapitalbrist på våra största marknader, främst föranledd av kraftiga prisfall på för dem dominerande exportprodukter såsom metaller, kaffe m. m., lett till en låg orderingsgång även i början av 1958. Detta har nödgat bolaget att i år skära ner produktionstakten.

Nedanstående tabell visar, hur de inkommande beställningarna fördelar sig på olika produktområden.

	Milj. kr		Procent	
	1957	1956	1957	1956
Stationer	85	205	38	52
Apparater	30	31	13	8
Växlar	19	22	8	6
Nät	7	39	3	10
Transmission	29	36	13	9
Kabel	38	42	17	11
Diverse	17	15	8	4
Totalt	225	390	100	100

Exportandelen utgjorde 1957 45 % mot 64 % för 1956.

Inkomster, utgifter och vinst

Som framgår av tabellen i figur 2 har faktureringen sjunkit något från 1956 års rekordsiffra 297 milj. kr till 290 för 1957. (Fördelningen på olika marknader

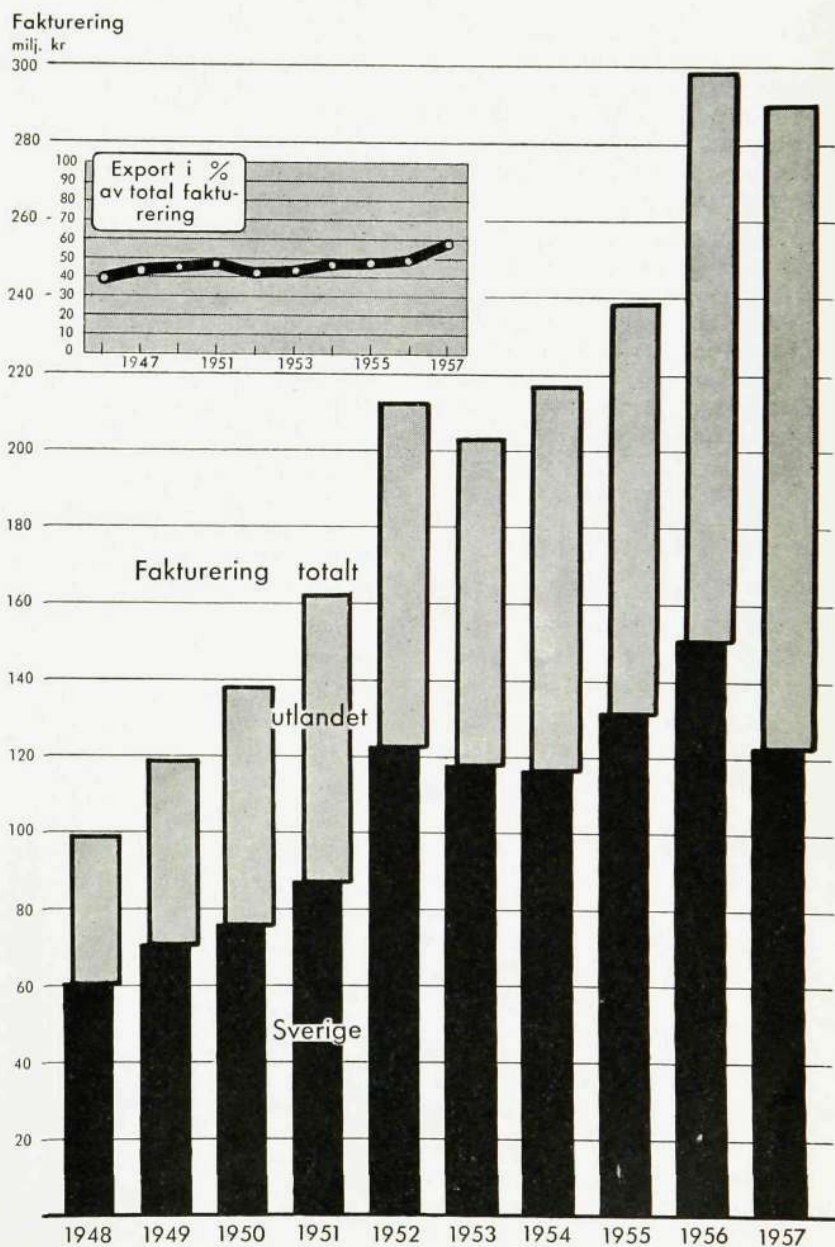
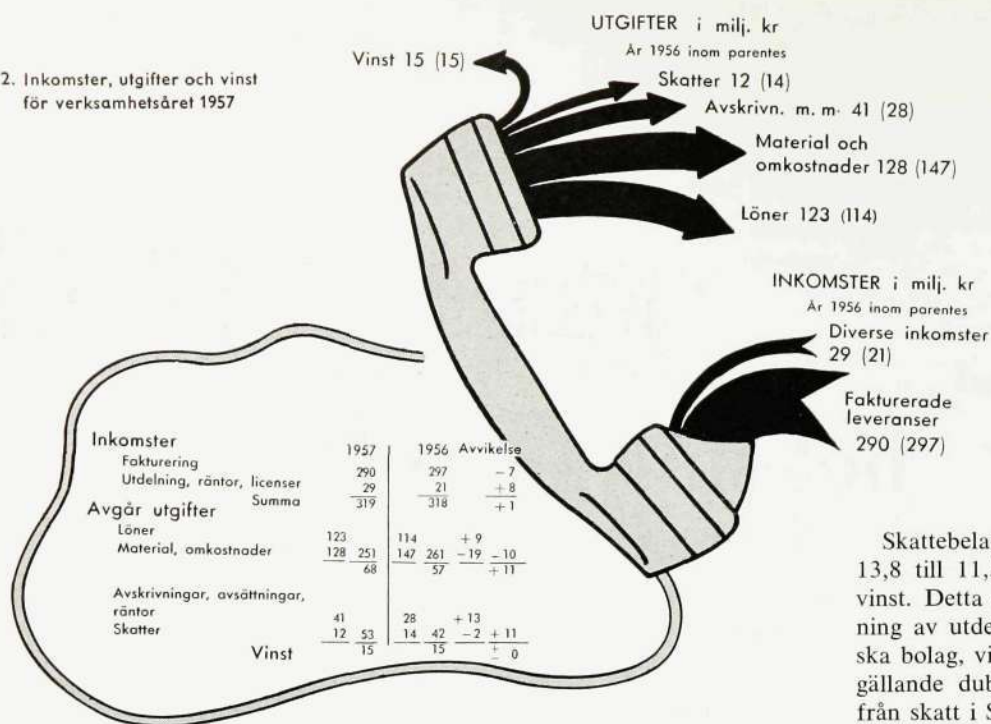

Fig. 1. Fakturering år 1948—1957

Fig. 2. Inkomster, utgifter och vinst för verksamhetsåret 1957

framgår av figur 3 med åtföljande tabell.) Minskning i faktureringsinkomsterna har uppvägs av ökning i de finansiella inkomsterna, så att de totala intäkterna stigit med 1 milj. kr.

På utgiftssidan är att notera, att lönerna stigit med 9 milj. kr eller 8 %, trots att antalet anställda stigit endast obetydligt. Däremot har övriga kostnader kunnat hållas nere bl. a. genom rationaliseringar, och materialpriserna har sjunkit kraftigt. Överskottet före skatter och nedskrivningar har därigenom stigit från 57 milj. kr 1956 till 68 milj. kr för 1957, vilket får anses vara ett mycket gott resultat. Det har möjliggjort för bolaget att fortsätta sin konsolidering.

Vidare märkes, att avskrivningar o. dyl. ökat med 13 milj. kr till 41 milj. kr med följande specifikation:

	1957	1956
1) Avskrivningar på grund av ålder och förslitning på fastigheter, maskiner m. m. (byggnader skrivs av med 3 %, motsvarande 33 års livslängd, byggnadsinventarier — hissar, ångpannor o. dyl. — 5 % = 20 års livslängd och maskiner, inventarier m. m. 20 % = 5 års livslängd).....	5,7	4,9
2) Ränteutgifter.....	4,8	4,0
3) Nedskrivningar på fordringar (på grund av politiska, valuta- och insolvensrisker) — 14,5 milj. kr. — med avdrag för återvinningar på tidigare nedskrivningar 4,8	9,7	7,8
4) Nedskrivningar på varulager...	15,0	6,5
5) Avsättning till pensionsstiftelserna	5,9	5,2
	41,1	28,4

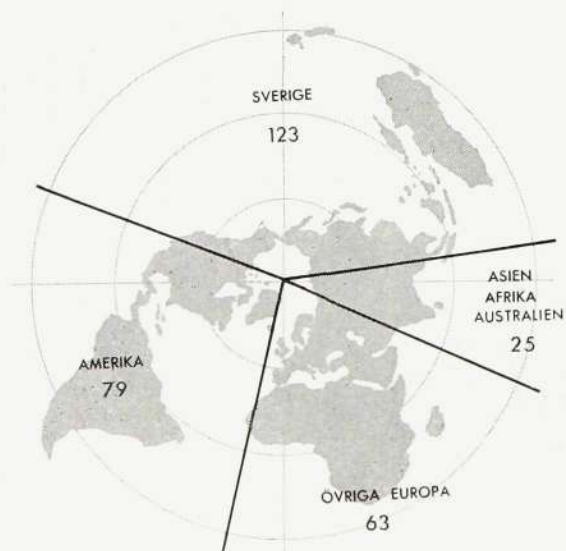
Skattebelastningen har sjunkit från 13,8 till 11,5 milj. kr trots något ökad vinst. Detta sammanhänger med en ökning av utdelningarna från vissa utländska bolag, vilka utdelningar på grund av gällande dubbelbeskattningsavtal är fria från skatt i Sverige.

Efter avdrag av alla kostnaderna återstår en nettovinst av 15 milj. kr (1956 14,5 milj. kr), som tillsammans med äldre vinstmedel på 12 milj. kr står till bolagsstämmans förfogande. Styrelsen föreslår, att de 27 milj. kronorna används sålunda, att

1) till oförändrad utdelning, kr. 2: 50 per aktie, avsattes	11,7	milj. kr
2) till bundna fonder avsattes (att en fond är bunden innebär att den ej kan delas ut till aktieägarna	1,5	» »
3) återstoden överföres till följande år	13,8	» »
Summa	27,0	milj. kr

Investeringar

Investeringar i fastigheter, maskiner, varulager och fordringar uppgick under såväl år 1955 som 1956 till närmare 100

Fakturering	Milj. kr	Procent
Sverige	123	42
Europa (utom Sverige)		
Danmark	19	
Finland	14	
Holland	12	
Övrigt	18	22
Asien	21	7
Afrika, Australien	4	1
Amerika		
Venezuela	19	
Mexico	18	
Brasilien	16	
Colombia	15	
Övrigt	11	28
Totalt	290	100

Fig. 3. Faktureringsfördelning på världsdelar

milj. kr före olika slag av nedskrivningar i boksluten. Dessa mycket höga siffror sammanhänger med den kraftiga inströmningen av nya order, som nödvändiggjorde en utbyggnad av produktionskapaciteten, och en motsvarande höjning av förråd, färdiglager, anläggningar under utförande för kunder och fordringar. Denna såväl kraftiga som hastiga expansion kunde inte undgå att återverka på bolagets likviditet eller betalningsberedskap. Trots den under 1955 företagna nyemissionen av aktier, som inbringade ca 45 milj. kr, minskade kassan under 1955–1956 med 34 milj. kr. Mot denna bakgrund och med hänsyn till den aktuella ekonomiska situationen i Sverige och ute i världen är det därför naturligt, att bolagets utveckling kommit in i lugnare banor. Investeringarna under 1957 stannade också vid drygt 40 milj. kr enligt följande specifikation:

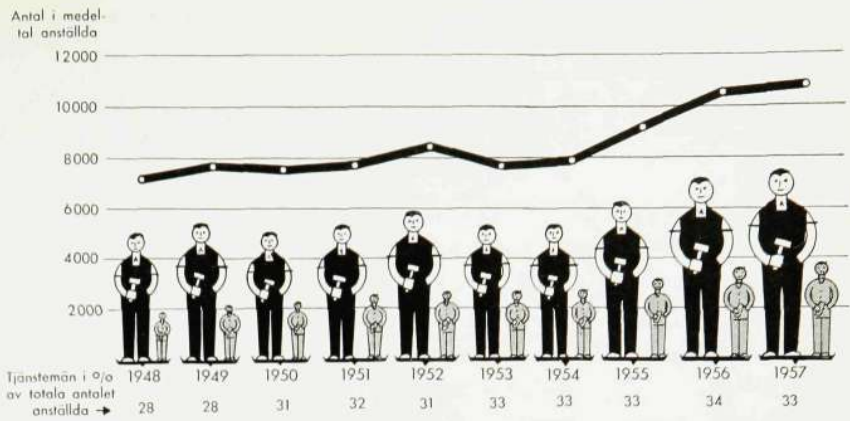

Fig. 5. Antal i medeltal anställda vid Telefonaktiebolaget L M Ericsson 1948—57

Kommentarer

till 1): Det kan synas egendomligt, att fordringarna stigit, trots att faktureringen varit något lägre än 1956 års. Det beror emellertid på, att kreditaffärerna ökat och att svårigheter uppstått att driva in vissa fordringar på avlägsna marknader. Detta är också anledningen till de jämförelsevis stora nedskrivningar, som gjorts.

till 2): Ökningen i varulagret beror på en stegring i lagret av färdiga produkter, till stor del färdigpackade i avvaktan på leverans, som emellertid inte kan äga rum på grund av att importlicens eller vederbörlig valuta fattas i respektive kundländer.

Nedskrivning har företagits för att successivt få ner lagervärdena till den nivå, som skattelagarna medger (f. n. 30 %, från 1959 40 % av det lägsta av anskaffnings- eller nuvärdena). Genom årets nedskrivning har de bokförda värdena kommit ner i 42 % av ovan nämnda bruttovärden.

till 4): Investeringarna under 1957 fördelar sig sålunda på olika tillgångar:

	Bruttoinvestering	Nedskrivning m. m.	Nettoinvestering
1) Fordringar:			
Ökning	22,5		
Nedskrivningar ..		14,5	8,0
2) Varulager:			
Ökning i bruttotot	7,7		
Nedskrivningar ..		15,0	-7,3
3) Aktier:			
Nyteckning i vårt franska dotterbolag	1,9		1,9
4) Fastigheter, maskiner:			
Anskaffningar ..	10,3		
Avskrivningar ..		5,7	4,6
Milj. kr	42,4	35,2*	7,2

* Se kommentarerna till utgifterna, sid. 4.

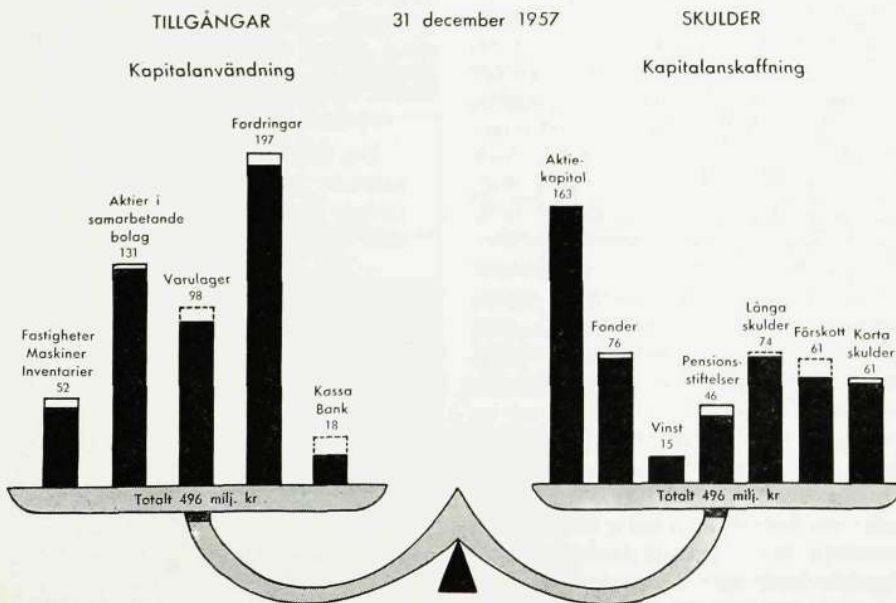

Fig. 4.

▭ betecknar nettoökning under 1957
▭ betecknar nettominskning under 1957

Fastigheter

Anskaffningar

Kontorshus, Midsommarkransen	2,5
Fabrik, Karlskrona	1,9
Kabelverket, Älvsjö	0,6
Övrigt	0,5
	5,5

Avskrivningar

Maskiner och inventarier

Anskaffningar	4,8
Avskrivningar	4,4
	0,4
Milj. kr	4,6

KORTA FAKTA

- Inkomna beställningar uppgick för 1957 till 225 milj. kr. mot 390 milj. kr. för rekordåret 1956.
- Fakturerade leveranser belöpte sig till 290 milj. kr. (figur 1) eller ungefär samma belopp som 1956 (297 milj. kr.).
- Eftersom fakturerade leveranser översteg nya beställningar med (290—225 =) 65 milj. kr., nedgick ineliggande ofakturerad orderstock med detta belopp till 470 milj. kr.
- Andra inkomster än av fakturering, dvs. utdelningar, räntor och licensavgifter, har stigit till 29 milj. kr. (21 milj. för 1956).
- Nettovinsten, 15 milj. kr., obetydligt ökad. Oförändrad utdelning föreslås.
- Lugnare takt i investeringarna. Sammanlagt (fastigheter, maskiner, varulager, aktier, fordringar) utgjorde de 42 milj. kr. 1957 mot mellan 90 och 100 milj. kr. för vart och ett av de två föregående åren.
- Antal i medeltal anställda steg något från 10 520 för 1956 till 10 810 för 1957.

Forts. nästa sida

LM-DAGEN infaller i år den 5 oktober

Minns Ni förra årets succé med »rebusjakt» i bilrallyt, enormt antal deltagare som sammanlagt körde jorden runt, utställning av modelljärnväg, grodmän i arbete, miniatyr-flygplan, racerbåtar, de populära artisterna. Det var fullt med folk. Och trevlig stämning.

I år kommer vi att ha en något annorlunda och ännu mer familjebetonad tillställning. Karuseller och annat skoj för ungarna. Fritidskommitténs sektioner och trevliga artister svarar för underhållning. Många nyheter och överraskningar. Bilrally skall vi köra — med speciellt för familjerna inlagda roliga moment.

HOBBYUTSTÄLLNING

Alla LM-are i Sverige och utlandet inbjuds härmed att delta i LM-dagens hobbyutställning. Vi vet att många LM-are har trevliga hobbies. Ni har ungar som ritar skojiga bilder. Ni samlar frimärken av säregna slag, bygger modelljärnvägar, båtar i flaskor, samlar antikviteter eller mynt, ristar runor i stenar, väver eller knyplor och mycket annat. Alla Ni — var med i hobbyutställningen! Tag kontakt med personalkonsulenten på HF!

Vi återkommer i nästa nummer av Kontakten och med affischer.

Fritidskommittén

Intresseföreningen

Kontakten

Vik söndagen den 5 oktober för LM-dagen!

Finansiering

Den tidigare omtalade nedgången i inkomna beställningar har haft till följd en motsvarande nedgång i inkomna förskott. Det är nämligen regel att viss del av köpeskillingen erhålles redan vid kontraktets underskrivande, när det gäller långfristiga, komplexa telefonaffärer på kredit. Nedgången i förskotten belöper sig till 11,4 milj. kr.

Påfrestningen på vår finansiering har uppgått till dessa 11,4 milj. kr plus den ovan nämnda summan av 42,4 milj. kr för bruttoinvesteringar, alltså sammanlagt närmare 54 milj. kr. Den erforderliga kapitalanskaffningen har gått till på följande sätt:

1) Avskrivningar, nedskrivningar enl. uppställning på sid. 5 ...	35
2) Vinstmedel	3
1) + 2) kallas också egen- finansiering	
3) Minskning av kassa- och bank- behållningar	11
4) Upplåning (från Fria pensions- stiftelsen mot revers).....	5
	54 milj. kr

Beträffande investeringar och finansiering hänvisas även till den grafiska framställningen på sid. 5 (figur 4).

Prognos

Vad beträffar utvecklingen hittills (maj) under år 1958 kan sägas, att orderingen varit något under budget och att som en följd därav sysselsättningen i våra verkstäder successivt minskats. Faktureringen för 1958 torde dock komma att uppnå ungefär samma storleksordning som de två föregående åren, men en nedgång i det redovisade bruttoöverskottet torde av flera anledningar vara att förvänta. Den nedgång i orderstocken (ofakturerade kundorder), som kännetecknat 1957, förväntas fortsätta under 1958, varigenom faktureringssiffran för 1959 kan väntas sjunka.

Kassaställningen har avsevärt förbättrats i början på 1958, beroende på att å ena sidan inkomsterna har influerat i ungefär oförändrad omfattning på grund av det höga värdet på vid årsskiftet inneliggande fordringar, å andra sidan såväl investeringar som löpande utgifter på grund av nedgången i sysselsättning och

materialpriser ligger på en lägre nivå än tidigare. Därjämte har vissa kreditmöjligheter utnyttjats.

För den som vill läsa mer om bokslutet finns möjligheter att få ett exemplar av bolagets »Årsöversikt och verksamhetsberättelse 1957», som finns att hämta på vaktmästerierna.

Det var två svenska sjömän som narrades in på en opiumhåla i en fjärran stad. De drog några bloss och tittade på varann.

— Det här tar inte alls på mej, sa sjöman Andersson.

— Jag känner heller inte ett dugg, sa sjöman Bergström.

De drog ett par bloss till och tittade på varann igen.

— Du, sa Andersson, nu har jag bestämt mej för hur jag ska använda mina pengar. Jag ska köpa aktiemajoriteten i L M Ericsson.

— Nej du, sa Bergström, det går inte — för jag säljer inte.

(Göteborgs-Tidningen)

Hallå, magistern!

Telefonsätt = telefonvett! håller för närvarande på att inskräpas i eleverna vid Mariekällskolan i Södertälje. I den hypereleganta och toppmoderna enhetsskolan har man nämligen lagt in undervisning i telefonvett på schemat. Man har skaffat en telefonväxel med sju olika linjer inom skolan, en utgående »övningslinje» och en, som står i förbindelse med telestationen i staden. Eleverna, från 4:e klass och uppåt, tycker i allmänhet att »tefontimmen» är schemats roligaste. Åtskilliga av flickorna drömer redan nu om att bli telefonister.

Nedan ses fru Monica Backlund undervisa en av sina elever i konsten att sköta en telefonväxel.

Folkskoleinspektör Robert Wenngren berättar att man hoppas mycket av denna tidiga telefonundervisning. Syftet är emellertid inte att utbilda telefonister utan att lära eleverna att använda telefonen rätt och tala klart och distinkt. Telefoneringen är ett led i modersmålsundervisningen och ingenjören, fru Monica Backlund, som leder undervisningen, har ett stort ansvar. Det är nämligen hon som bl. a. har till uppgift att se till att eleverna får in det rätta sättet.

Ett led i kontorsutbildningen

Fru Backlund säger:

– Undervisningen i telefonväxeln och att rätt prata i telefon är ett led i den allmänna kontorsutbildningen, som vi bedriver vid skolan. Eleverna får lära sig maskinskrivning, sköta postexpeditionen (vi har nämligen en egen postexpedition där eleverna får tjänstgöra), lära sig bokföring, varukännedom, m. m. som sedan kan bli nyttigt när barnen kommer ut i förvärvslivet. Det är förresten inte utan att vi är litet stolta över den här formen av undervisning, fortsätter fru Backlund, vi är nämligen den enda skolan i Sverige som har börjat med det. Av vad vi kan

se nu får emellertid Mariekällskolan efterföljare – försöket har slagit väl ut, slutar fru Backlund.

Efter schweizisk idé

Det är riktigt, bekräftar överläraren vid skolan, magister R Svennerstam, än så länge är den här formen av undervisning ett försök. Enhetsskolan håller ju som bäst på att försöka finna sin form. Det kan inte förnekas att det har dragits en och annan nit – men i stort sett är den nya skolformen på väg att verkligen bli någonting att se fram emot. Vad beträffar undervisningen i bl. a. telefontechnik, som vi kallar det, är det som fru Backlund redan berättat ett led i yrkesutbildningen. Ett är säkert, och det är att tefontimmen har blivit omätligt populär. Vi har fått idén med telefonundervisning från Schweiz, där man har nått verkligt uppmuntrande resultat. Om eleverna verkligen tillgodogör sig undervisningen, kommer det att bidra till att minska den irritation som så lätt uppstår på grund av misstag och felringningar, slutar överlärare Svennerstam.

För LM:s del är det bara att hälsa det nya initiativet inom pedagogiken med tillfredsställelse.
Mats Linday

Här peppras den framryckande fienden med mördande salvor — krutröken tätnar över glesnande led.

I samband med detta verkligt krigiska övningsmoment kom frivilliga Röda Korset in på scenen. Ett 20-tal från denna organisation hade accepterat förslaget om en samövning med LME:s hemvärn. Under befäl av Röda Kors-gruppchef Jägerblom hade man ordnat allt som hör till samarittjänsten – denna krigets paradox, då den ju principiellt inte gör åtskillnad på vän och fiende men i realiteten med sin plats omedelbart bakom egna framskjutna styrkor måste fungera som ett vapen av aktningvärd stridsmoralisk kaliber.

HV:s korrespondent ställde sig till förfogande som övningsobjekt – skottskada i vänstra axeln. På en provisorisk fältbår, framställd på gammalt beprövat sätt av två störar, en filt och en genial tillämpning av friktionslagen bars den sårade varsamt och ömt genom en oländig, ömsom lervåt ömsom isknallig terräng till trygghet och läkning.

I skarven mellan de två huvudövningarna hade våra lottor en mycket uppskattad programpunkt med smörgås, korv och kaffe som sitt bidrag till en i allö lyckad övning.

Vi kan inte annat än beklaga de 39 fåvitska hemvärnsmännen, som inte ställde upp. Vi har en gång i dessa spalter ställt frågan »Varför skolkar hemvärnsmannen», en studie i triviala småhinder på vägen från sängen till terrängen. »Varför sviker hemvärnsmannen» skulle bli en helt annan historia.

4102 Rundqvist

Realistisk stridsövning av hemvärnet vid Vällinge

Söndagen den 27 april ingick grå och föga inbjudande – vid första påseendet novemberlik, men, som det skulle visa sig när man väl kom ut i skog och mark som ett löfte att våren trots allt var här med bäckar som porlade, fåglar som sjöng och mark som doftade av mossa, jord och skog. Det var dagen för vårens hemvärnsövning ute vid Hemvärnets Stridsskolas fasta borg, Vällinge slott.

Sextionio av etthundraåttio anmälda hemvärnsmän hade tagit sig dit ut, de flesta med bussar, som på föraviserade stråk plockade upp övningsglada och skjutsugna hemvärnare – organiserad liftning!

Övningen sönderföll så att säga i två delar: en framrycknings- och anfallsövning och en skjutövning i förberedd stridsterräng där gevär, k-pist och kulspjuta stod för knalleffekterna, samt med en motsvarande skiftuppdelning av styrkan. Hälften av denna övade sig alltså i framryckning, spaning, posterings- och förbindelsetjänst, en övning som verkligen blev en duvning, särskilt av gruppcheferna under mycket kompetenta instruktörers förlä. Flygvapnet hade ställt goda pedagoger till förfogande och på grundligheten kunde man inte klaga. Det hade också avdelats ordentligt med tid för de olika övningsmomenten, som inte behövde naggas i kanten av ineffektivt jäkt. Det fanns tid att göra om det som

inte var så bra och låta gruppchefen löpa linan ut i ett åskådligt misslyckande och sedan ge honom tillfälle att, vis av skadan, göra om manövern.

Under tiden fick den andra hälften av övningsstyrkan bemanna skyttegravar och kulsprutenästen av övertygande riktighet. De flesta hade väl bara sett sådant på bio tidigare – eventuella veteraner från beredskapstiden undantagna.

I stridsterrängen ryckte pappsoldater fram, duckade och stöp så naturtroget, som man kan åstadkomma med denna sorts marionetteater. De som drog i tårtarna tryckte i särskilda betongbunkrar, utplanterade mitt på slagfältet, så nog har stridsskolan ordnat det bra för sina scenarbetare. Markeringen efter första omgången gav det för pappfolket hoppfulla resultatet att av 623 avlossade skott var bara 27 träffar. Men som instruktören påpekade – även om träffarna har en gleshet, som påminner om vinstplanen för premieobligationer, så har trots allt bommarna en nedhållande effekt på de anfallande. »Men bättre borde vi kunna, så skjut lugnare och sikta med större omsorg». Resultatet blev efter sista och fjärde omtagningen en tredubbeltt bättre träffprocent – så nog kan instruktion och övning smälla lika högt som en mångfaldig vapenarsenal – det är tydligt.

Skottskada i vänster överarm markerad med realistisk skadebeskrivande plansch. Förbandet utanpå armen – mindre realistiskt.

I Ahl, E Magnusson och B Kristinsson spanar, hittar och räddar.

Örebrofabriken översvämmad

Vad det var som föranledde ÖRC, ing. Åke Elmquist, med fru att ta sig en titt på Örebrofabriken den 17 maj kl. 23.45, har han själv och vi andra svårt att göra fullständigt klart för oss. Intuition parad med besök hos vänner med översvämmad källare? Eller vad? En sak är dock absolut klar och det är, att det var tur för Örebrofabriken att de gjorde det besöket.

När man får se en översvämmad bottenvåning i den fabrik man ansvarar för och sedan konstaterar att vattenståndet är ca 30 cm över golvet, vad gör man då? Jo, en hel del skall jag säga. Man försöker få kontakt med jourhavande för stadens vatten och avlopp. Polisen kopplas på, för det som måste hända skall hända snabbt. Sex tjänstemän och arbetare kallas. Samtliga (!) där inom en halv timme, iklädda stövlar och sämsta röjarkostymen. Yrvakna men vid förträfflig kondition den tidiga söndagstimmen till trots.

Brandkåren kommer med en pump. Det är svårt att få pumpar för vi är inte ensamma om översvämning, ty hela det närliggande villaområdets källarlokalerna står också under vatten. Men syltburkar är billigare än verktyg. Brandkåren kommer med en pump till.

Sju man som stänger golvbrunnar och gör maskinerna strömlösa, som lyfter verktyg och detaljer ur vatten. Ett vatten som inte luktar gott och dessutom är helt ogenomskinligt. Män som måste gå försiktigt, för marginalen till stövelskafet

är bara ett par cm. Män som lyfter vått och tungt, som travar och letar.

Morgon! Nya män kallas. Nya män kommer. Pumparna går, stannar, startas på nytt. Vattennivån sjunker så sakta, så sakta. Material omstuvas. Rädda så mycket som möjligt är parollen. Men vad händer vid tvåtiden på söndag eftermiddag? Har någon dragit ur en propp någonstans? Vattnet sjunker hastigt! Pumparna behövs inte längre. Underbart! Stövlar kan bytas mot skor. Så många som kan nås med telefon eller telegram kallas. Solen skiner och det är Barnens Dag i staden, men under söndagsdygnet är ändå 30 man i arbete på Örebrofabriken. I arbete med att torka rent verktyg och detaljer. Skölja, anolja, inolja, rädda så mycket som möjligt.

Men tyvärr blir en hel del förstört. Ut i garaget med det. Räkna, märk, notera. Snart konstateras att det är för fuktigt i lokalerna. Risk för angrepp på alla varor i bottenplanet. Vi måste ha värme, mer än vad panncentralen förmår alstra. Tre byggtorkar rekvireras. Nu får vi den värme vi så väl behöver. Skönt! Efter ett dygn är källarlufte borta.

Trettio kvinnor och män i arbete mer än trehundra timmar en söndag, när solen skiner och det är Barnens Dag, är om något ett tecken på lojalitet och känsla för sin arbetsplats.

Vad var felet? Vem skall betala? Hur stora är skadorna?

Det är frågor som framtiden får besvara.

R Norell och S Gustavsson med en låda vattenskadat.

Verktygsarbetarna J O Bengtsson och Y Larsson torkar verktyg med gaslåga.

Ing. Holgersson ser till att pumparna fungerar vid garagedfarten.

Världen runt med Ericofon

I samband med invigningen av SAS' nya flyglinje Djakarta—Köpenhamn i maj besökte de indonesiska gästerna en del svenska industrier, bl. a. L. M. Ericsson. På bilden ovan bekantar de sig med Ericofonen. Fr. v. ses Mrs. Sukardan, hustru till indonesiske kommunikationsministern och generalsekreteraren i indonesiska kommunikationsdepartementet, Dr R. Abdoel Moetalib Danoeningrat med maka.

Nedan de tre apparattyperna som användes vid Bell's marknadsundersökning: fr. v. experimentmodellen, Ericofonen samt Bell's »Bedside Telephone».

Ericofonen har fått stor publicitet genom televisionen på många håll i världen. T. v. demonstreras den av Jack Paar i det populära amerikanska programmet »Tonight». Därunder en bild från en liknande sändning i uruguaysk TV.

Svenska Mässan i Göteborg upplevde i år en publik-tillströmning, som slog alla rekord. I L. M. Ericssons Ericofon-avdelning måste fotografen nöja sig med att knäppa efter stängningsdags — i den väldiga trängseln var det omöjligt att ta en översködlig bild. (Nedan.)

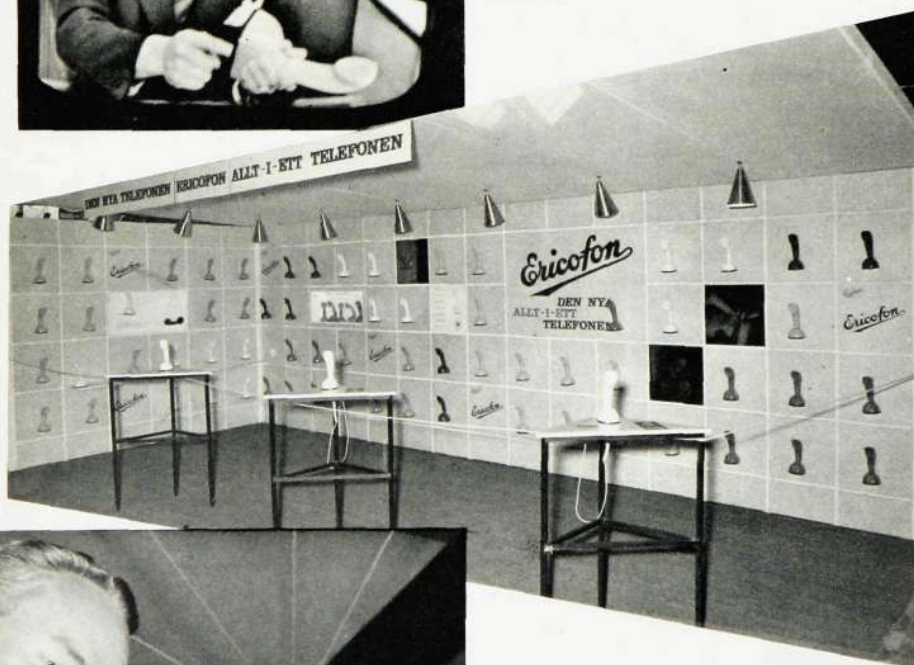

USA-abonnenter tyckte bäst om Ericofonen

När Ericofonen hösten 1956 introducerades i USA väckte den enorm uppmärksamhet i telefonkretsar. För att undersöka vad den nya telefonen gick för, beslöt American Telephone and Telegraph (Bell) att göra en marknadsundersökning bland sina abonnenter. Denna marknadsundersökning företogs i två USA-stater, nämligen California och Ohio. Kalifornien valdes därför att människorna där är mycket nyhets-»minded». Som lämplig motvikt valdes Ohio.

Bell's prov var upplagt som en jämförelse mellan tre olika apparater. Nummer 1 var Ericofonen, nr 2 Bell's s. k. »Bedside Telephone» och nr 3 en experimentmodell med fingerskivan runt omkring mikrofonen.

Ca 100 telefonapparater av varje slag placerades i varje stat enligt ovan. Abonnenterna som representerade alla yrken och befolkningsgrupper, valdes f. ö. statistiskt. De fick sedan ha var och en av telefonerna en månad i sänder. Efter var-

Även i Sveriges antipod på jordgloben, Nya Zeeland, är Ericofonen numera ett känt begrepp. T. v. visas den av en söt utställningsvärdinna i Wellington för Nya Zeelands minister för industri och handel, Mr. Holloway.

je månad intervjuades abonnenterna. De tillfrågades om användningen – dvs. bekvämligheten – av var och en av telefonerna samt fick dessutom besvara frågor, avsedda att belysa den tekniska kvaliteten hos apparaten i fråga. För att inte färgen skulle ha någon inverkan på provet, var samtliga telefoner vita.

Resultatet av detta prov är inte offentliggjort, eftersom Bell är ett privat företag och Ericofonen inte tillverkas av dem själva. Från säkra källor vet vi emellertid, att Ericofonen var vida överlägsen de andra två modellerna i fråga om popularitet bland abonnenterna. I vissa fall föredrog dubbelt så många abonnenter Ericofonen som de andra apparaterna tillsammans. En sak i detta sammanhang är anmärkningsvärd, nämligen att världens största telefonföretag, känt för att inte gärna pröva andra företags produkter, så snart beslöt att pröva Ericofonen. Det är också utomordentligt glädjande för L M Ericsson, att Ericofonen klarade provet på ett så strålande sätt.

Svenska Telestyrelsen håller f. n. på att göra ett liknande prov i Sverige. Detta är upplagt för att utvärdera Ericofonens möjligheter att tillfredsställa de svenska abonnenterna, dvs. man har icke några andra nya telefoner att jämföra med. Jämförelsen kommer alltså att bli mellan den normala apparaten och Ericofonen. Undersökningen görs med hjälp av Psykotekniska Institutet på Stockholms Högskola. Detta borgar för att undersökningen kommer att bli rent vetenskaplig.

Det är alltför tidigt att gå in på några som helst detaljer, eftersom provet f. n. just har börjat och är i full gång. »KONTAKTEN» kommer emellertid att informera sina läsare om resultatet av detta prov.

Om ERICOFONEN

Ericofonen, populärt även kallad »Kobran», kommer som bl.a. aviserats i dagspressen att prövas ute på fältet, dvs. en del abonnenter skall få tillfälle att använda den och sedan säga sin mening.

Det kommer att bli intressant att höra, hur folk reagerar och i väntan på att detta fältprov utförs, har vi för dagen fått en första reaktion från allmänheten.

»Allmänheten» heter i det här fallet Sigvard Lindström, medarbetare i Aftonbladet. Han sjunger sin lovsång alldeles frivilligt.

— Jodå, det går att ringa på den också!

Vi har fått en Ericofon hemma och visst är vi nöjda med den. Men var så säkra på att den inledande meningen härovan inte är någon tillfällighet. Vid det här laget har frugan och jag introducerat den nya telefonen till 1. Släkten. 2. Bekantskapskretsen. 3. Persienmontör Eriksson. 4. Maskinist Stridh.

Den senare är den ende som vägrat att bli imponerad. Visserligen har vi mycket lättare att få vasken rensad nuförtiden, men insinuera

inte att det beror på Ericofonen. Även om Stridh vill känna på den och klaga över den varje gång.

— En telefon skall vara stadiga grejer. Den där d—n känner man ju inte att man håller i.

Så mycket mer förtjusta har i stället damerna i vänkretsen blivit. Många äktenskap hänger nu på den sköra tråd som en Ericofon utgör, innan Televerket godkänner den för allmänt bruk.

Gästande damer provar den först nyfiket. Smeker den sedan ömt och ser uppfordrande på sina män.

— En sån måste vi också ha.

Efter att ha satt oss över all den prestige som den eleganta manicken ger familjen måste vi konstatera att Ericofonen är en angenäm nykomling i hemmet.

- Den är lätt att flytta mellan jackarna.
 - Den har inte krånglat under de sex månader vi haft den.
 - Den är lätt att hålla i.
 - Den är snygg att se på.
- Giv åt vår granne en Ericofon även!

Ur Televerkets personaltidning »Verket och Vi».

（本報專訊）新型手機電話機五百具，經運抵港，其餘的一千具亦將陸續運到，供給本港人士應用，此種新式電話機，重約一磅三安士，約等於現用的高重量，新電話機裝置須款七十元，包括年租費二十元，改裝費五十元，電話機分紅、藍、綠、黃、紫、灰、象牙肉色及青綠色多種，要裝的，應從速辦理。

（本報專訊）新型手機電話機五百具，經運抵港，其餘的一千具亦將陸續運到，供給本港人士應用，此種新式電話機，重約一磅三安士，約等於現用的高重量，新電話機裝置須款七十元，包括年租費二十元，改裝費五十元，電話機分紅、藍、綠、黃、紫、灰、象牙肉色及青綠色多種，要裝的，應從速辦理。

輕巧實用改裝費五十元

新型七彩合體電話機 五百具已運到

已增至約七萬五千具，較前增加一萬八千多具，九龍城及旺角分局成立後，至一九五九年間，九龍電話荒可稍減。世不絕，據專家指出：世界各大都市鬧區電話，因人口增加，工業地區及城市急速發展，電話的需要一日比一日殷切。尤其本港新界，又計劃開闢若干衛星鎮，無形中又需要更多的電話線路。

新式電話機為珠璣製品，傳音清晰，轉珠號碼盤在底下，中有活動控制器，拿起電話，即在桌上，即靜止無聲，響鈴不在電話機內，另裝指定位置，鈴聲如響。聽筒構造與耳部相貼。較現用黑色電話機為舒適。據說此機便利，任意將電話機擺置桌上，床頭或任何地方，既輕巧又實用。

Så nu vet Ni det!

EN TRÄSNIDARE BERÄTTAR

ödslig trakt. Jag hade med ett modernt uttryck fritidsproblem. En dag började jag skära i trä. Och upptäckte, att det gick att göra bilder i trä med fullt perspektiv, och det gav ju oanade möjligheter.

Tavlan på bilden här är gjord av al. Själva plattan är hoplimmad av ett femtontal stavar för att den inte skall »slå» sig. Tyvärr kom dessa stavar att synas väl mycket sedan bilden var färdig. Motivet har jag »plankat». En amerikansk konstnär vid namn Douglas målade tavlan 1948 till firandet av 100-årsminnet av guldrushen till Californien. Den föreställer tre guldvaskare i aktion. Originalen hänger i ett museum i Philadelphia.

Jag blev så förtjust i motivet att jag 1949 bestämde mig för att skära det i trä. Jag hade bara en liten reproduktion, 18 x 18 cm, att gå efter, ritade upp den på papper till önskad storlek och förde därefter över den på plattan med hjälp av karbonpapper och sedan var det bara att sätta igång.

Det tog två års lediga stunder att göra den färdig. Många vänner som såg den under arbete frågade alltid om det inte var väldigt svårt. Det är inte alls så märkvärdigt, brukade jag svara, man ska ju bara skära bort det som inte behövs.

Lämpligaste verktyg till detta arbete är små stämjärn. En uppsättning från en cm bredd ned till ett par mm är nödvändig, och man kan köpa dem i en välsorterad järnhandel för några kronor. Man kan naturligtvis göra dem själv också, om man har tillgång till en slipskiva.

Av gamla knivar av god kvalitet kan man göra stämjärn med önskad bredd, men man måste se till att få ordentliga skaft. De skall vara ganska tjocka upptill, annars blir man rätt öm i handen. Vidare bör man ha ett bryne och en oljesten för att hålla verktygen skarpa. Man ska komma ihåg att *skära* av spånen och ej riva av dem. Därtill kommer, att en del träslag är bemängda med kisel, som slöar verktygen ganska fort.

Till sist en liten varning. Håll inte på i ett rum där det finns alltför många mattor på golvet. Små spån har en benägenhet att bita sig fast, så att inte ens dammsugaren är effektiv. Så för husfridens skull ta undan mattorna, innan ni startar, föreslår vår träsnidande vän Jens P Lang med ett leende, som skvallrar om erfarenhet.

Skurit i trä har pojkar gjort i alla tider, antingen det gällt att snida till en båt att leka med vid sjön, en visselpipa eller någonting annat av trä.

Att skära i trä har reläjusterare Jens Peder Lang vid Katrineholmsfabriken som hobby. Som framgår av bilden av konstnären och ett av hans verk kan det bli vackra arbeten, och vid en intervju berättar herr Lang:

– Att man gärna ger sig på hobbyarbeten i trä beror väl på att materialet är lätt att arbeta i och att det inte krävs några invecklade maskiner och tunga verktyg. Det går i de flesta fall bra med en någorlunda skarp fickkniv.

I forna tider satt våra förfäder i långa vinterkvällar och gjorde verktyg och hushållsredskap av trä, slevar, skålar, tallrikar och träskor, ofta med stor skicklighet. Men trä kan användas till annat än rena bruksföremål.

Under slutet av min värnpliktstid hade jag svårt att få tiden att gå. Det var mest vaktjänst, och förläggningen låg i en

Tolstoy-drama uppfört av LME:s teatergrupp

Den 8 maj gav LME:s teatergrupp i Hägerstens Medborgarhus en utmärkt föreställning av Tolstoy's »Skulden till allt». Det klart tendentiösa dramat, som kan sägas vara ett intressant inlägg i den allmänna nykterhetsdebatten, har inte spelats i Sverige sedan 1919, då Alexander Moissi spelade huvudrollen. Tolstoy vill här säga, att människan med och utan sprit icke är samma varelse – spriten lockar fram inneboende krafter, som hon inte kan hejda.

Ensemblen gjorde en övertygande insats. I huvudrollen såg vi teatergruppens ledare Lars Thor, som gjorde en alldeles utmärkt tolkning av den vise vandraren. Den slaviska ödmjukheten framställdes fint, och framförandet av Volgasången visade Thors vokala möjligheter. Till äldst och yngst i ensemblen, fru Inez Nilsson och 10-åriga flickan Guje Palm, överröckes gärna en blomma. Dekoren var signerad Ture Palm, och föreställningen hade satts upp av Gösta Terserus.

Före teaterföreställningen spelade en ensemble ur LME-orkestern tre musikstycken – det tredje Tolstoy's – på ett förtjänstfullt sätt.

Första aktens slutscen med farmodern Akulina (Inez Nilsson) och vandraren (Lars Thor).

Maskerad i Söderhamn

Vi här i Söderhamn älskar givetvis vårt vackra Norrland men i år tyckte vi allmänt att vintern blev lite för lång och prövande. Vad skulle vi ta oss till? Jo, tjänstemännens nöjespappor tog helt enkelt och förberedde en resa till sydligare nejder och när inbjudan kom till en Medelhavskryssning med L/M Maskis kunde inte många motstå. Att glömma snö och kyla och få besöka sådana sagoomspunna platser som Valencia, Barcelona och Mallorca måste ju värma en nedkyld LM-are.

»Kontakten» skulle givetvis vara med på ett hörn och bokade omgående en hytt. När vi steg ombord togs vi emot av skepparna Raoul Ekendahl och Gidde Söderman, som smyckat det gamla skeppet med ballonger och sydländska bilder som gjorde att man från första stund kände något av Medelhavets tjusning.

Förutom LM-tjänstemännen fanns enligt passagerarlistan en hel del känt folk ombord som t. ex. Maharadjan av Magador, Kaffepetter med en Kanna och Löpar-Nisse med Nigger Mammy. Klädelsen var valfri och att appellen om vindsröjning hörsammats gick inte att ta miste på. Stämningen ombord var från första stund på toppunkten. Det äts och dracks och dansades utan minsta tanke på kalorier och kondition.

När L/M Maskis så småningom tuffade in i Söderhamnsån var alla passagerare rörande eniga om att en Medelhavskryssning i alla fall är och förblir ett minne för livet. Att sedan kryssningen kunde utföras på en enda natt är ju en annan historia. Roligt var det i alla fall och redan har platser bokats till nästa års kryssning som ställs till ..., ja, vad vet vi?

Första pris i Fotoklubbens tävling under mottot »Modern» gick i den svart-vita klassen till Gösta Borg, Dpl, för denna bild från Vällingby affärscentrum.

I texten till bilden av pristagarna i arbetskyddstävlingen, som var införd i förra numret, hade tyvärr namnet på en av herrarna fallit bort. Texten skall lyda: LM-aren Harry Dagberg, i mitten, delade första pris med ingenjörerna Erik Nyström, Malmö, t. v., och Yngve Strandberg, Alpha, Stockholm.

Nedan en mer eller mindre skön samling besättningsmän och passagerare på L/M Maskis.

Tidskriftscirkulation

På T har vi en skaldinna, som tagit till orda och på sitt sätt yttrat sig om tidskriftscirkulation. Vi tror säkert att dessa rader kan ha något att säga även på andra avdelningar. Ta en liten titt i tidskriftskorgen eller i högen på skrivbordet, så får Ni se.

Vi skulle vilja säga tack till dem, som genom tidskrift plöjer och sedan inte länge dröjer att sända den tillbaka till oss.

Vi skulle vilja säga ack och fy till dem, som trots vår bön så oförsynt för andra stoppar kön och inte släpper tidskrift loss.

Vår strävan är ju rätt och slätt att hjälpa Er på alla sätt. Om alla ville lära att snabbt återlämna tidskriftsskatt då vore arbetet på Tellus bibliotek en glad och lättam lek.

Europas uppdelning på många större och mindre stater i politisk och kommersiell strid med varandra har varit orsak till mycket elände. Många försök har under historiens gång gjorts att med våld åstadkomma ett enat Europa, men alla försök att skapa ett Europas Förenade Stater har misslyckats. De avskräckande exemplen och vetskapen om de obeskrivliga lidanden, som nya försök med moderna förstörelsemedel skulle medföra, har nog övertygat alla om att enandet endast bör ske frivilligt med fredliga medel.

Efter kriget har europeiskt samarbete varit föremål för många överläggningar. Många värdefulla resultat har uppnåtts, men ännu återstår mycket besvärliga problem att lösa. I det följande ges en kort orientering om de vägar som valts och de svårigheter som man försöker övervinna.

Benelux

Redan under kriget beslöt exilregeringarna för Belgien, Nederländerna och Luxemburg att etablera ett ekonomiskt samarbete, bl. a. innebärande en s. k. *gemensam marknad* »Benelux» utan tullar inbördes och med gemensamma tullar utåt, en s. k. *tullunion*. Benelux' födslovändor har varit avsevärda, men i dag har de tre länderna ett intimt ekonomiskt samarbete och har i stort sett lyckats genomföra vad man syftade till. Allmänt anser man, att samgåendet redan är och i framtiden ännu mer blir till stort gagn för de tre länderna.

Europeiska samarbetsorgan

Efter kriget skapades flera organisationer med uppgift att frigöra handeln och att skapa ett kommersiellt europeiskt samarbete.

OEEC (*Organisation for European Economic Cooperation*) kom till för att fördela Marshall-medlen men har blivit ett samarbetsorgan för att nedbryta handelshindren.

EPU (*European Payment Union*) har utjämnat betalningsbalanser mellan EPU-länderna och möjliggjort betalningar med vilken EPU-valuta som helst.

Båda dessa organisationer har verksamt bidragit till att liberalisera den europeiska handeln, men många länder är dock alltjämt på grund av otillfredsställande ekonomiska förhållanden långt ifrån målet, den kompletta frilistningen. För närvarande avräknas tre femtedelar av världshandeln via EPU – en god illustration till organisationens omfattning och betydelse.

GATT (*General Agreement on Tariffs and Trade*) har ägnat sig åt att sänka tullnivåerna eller att i varje fall försöka hindra en tullökning.

EUROPEISK FRIHANDEL

När GATT tycktes ha uttömt sina möjligheter att sänka tullarna, förordade professor Bertil Ohlin bildandet av en Low-tariff-club, medan Belgien föreslog att sektorvis sänka tullarna. Det senare förslaget förverkligades genom Kol- och Stålunionen (Montanaunionen), som innebär en gemensam marknad för kol och stål utan inbördes tullar för Benelux, Västtyskland, Frankrike och Italien, som kommit att kallas »De Sex». Det anses att länderna har nytta av denna union.

Nordisk gemensam marknad

»Low-tariff-club» kom däremot ej till stånd, men de nordiska länderna, som är utpräglade lågtullländer, tog upp underhandlingar om en gemensam marknad. Dessa har resulterat i ett kommittéförslag, som lades fram i slutet av 1957 och som innebär en tullunion med gemensam tull utåt och inbördes tullfrihet för 80 % av den internordiska handeln. (Bl. a. jordbruksprodukter, fisk, textil-, sko- och porslinsvaror äro undantagna.) Oavsett vissa övergångsbestämmelser föreslås, att tullunionen helt genomföres vid dess antagande. Senare har man föreslagit, att ett samarbete och en friare handel skall eftersträvas även för undantagna produkter.

De nordiska regeringarna har ställt sig positiva till förslagen, men näringslivet – främst i Norge – hyser betänkligheter. Likaså utgör Danmarks önskan om en friare handel för jordbruksprodukter en stötesten med hänsyn till det omfattande stöd, som jordbruket åtnjuter i det övriga Norden. Det politiska beslutet är uppskjutet i avvaktan på resultatet av diskussionerna om en mera allmän europeisk samverkan, i vilken den nordiska marknaden ev. skulle ingå som integrerande del.

Sextatsmarknaden

Sommaren 1955 tog De Sex (dvs. Benelux, Västtyskland, Frankrike och Italien) upp förhandlingar om ett mera ge-

nerellt ekonomiskt samarbete, och dessa förhandlingar har lett till resultat, att ett mycket långtgående framtida samarbete beslutats och inletts från 1 januari 1958. Överenskommelsen innebär, att en tullunion upprättas, varvid successivt under 12–15 år inbördes tullar avvecklas och en gemensam yttre tulltariff införes, som utgör ett medeltal av nu gällande tullsatser.

Exporttullar och exportregleringar skall avvecklas inom 4 år, och importregleringar avvecklas under övergångsperioden. Stränga regler mot monopol, karteller och andra konkurrensbegränsningar skall successivt genomföras.

Arbetare, fria yrkesutövare och företag skall gradvis få full rörelsefrihet inom den gemensamma marknaden och även kapitalrörelserna skall liberaliseras. Länderna skall eftersträva en gemensam ekonomisk politik, och även sociala förhållanden mellan staterna skall utjämnas.

För att övervaka efterlevnaden av stadgarna och för att lösa uppkommande problem och svårigheter i samarbetet skapas överstatliga institutioner med långtgående befogenheter.

Mellan De Sex har även slutits ett avtal om samverkan för utnyttjande av atomkraften. Detta har fått namnet Euratom.

Frihandelsområdet

Storbritannien visade från början svalt intresse för överläggningarna mellan De Sex. På grund av sitt samarbete med Imperiet och där förekommande inbördes preferensförhållanden, som Storbritannien ej anser sig kunna avveckla, förklarade engelsmännen att de icke kunde ansluta sig till en tullunion med De Sex och andra OEEC-länder men föreslog ett större frihandelsområde, där inbördes tullar successivt avvecklades, medan däremot varje land eller grupp av länder skulle själva bestämma tullarna gentemot länder utanför frihandelsområdet.

Ett principbeslut fattades av OEEC:s råd, att ett frihandelsområde skulle bildas innefattande Storbritannien, Sverige, Norge, Danmark, Schweiz och Österrike samt de mindre utvecklade länderna Island, Irland, Grekland, Portugal och Turkiet. Man har siktat på att fram emot sommaren 1958 försöka komma fram till ett förslag, men detta tidsschema kommer troligen inte att kunna hållas.

Det ligger i sakens natur att det måste uppstå stora svårigheter att skapa ett frihandelsområde för 285 milj. människor av ett så inhomogent komplex av stater; Storbritannien med sina preferenser gentemot Imperiet, utpräglade lågtulländer som de nordiska och slutligen de fem underutvecklade länderna, vilka för anslutning måste betinga sig många mot frihandelsprinciperna stridande skydds- och stödåtgärder.

Det är naturligt att De Sex inte utan vidare kan gå med på, att Sverige tullfritt får införa produkter, tillverkade av halvfabrikat, och utgångsmateriel, som importerats från länder utanför frihandelsområdet, med mycket lägre tull än den som tillämpas av De Sex. Man har föreslagit att lösa denna fråga genom att endast de produkter skulle få införas tullfritt, som fyller vissa bestämda krav rörande ursprunget av de delar som ingår i slutprodukten. Detta, inklusive de kontrollåtgärder som man på många håll anser nödvändiga, kommer att medföra

en mycket omständlig procedur. Denna blir ett så avsevärt hinder för handeln, att denna väg knappast är praktiskt framkomlig. För att undvika detta måste nog Sverige höja sina yttre tullar till samma nivå som De Sex, då väsentliga yttre tullsänkningar från dessas sida säkert inte kan påräknas. Sverige skulle då tvingas att frångå sin traditionella lågtullpolitik.

Speciellt från fransk sida har starkt påyrkats, att inom frihandelsområdet en utjämning av sociala förhållanden skulle föreskrivas liksom inom De Sex.

Engelsmännen har med instämmande från bl. a. de nordiska länderna framhållit, att de, när frihandelsområdet kommit till stånd, skall eftersträva en sådan social utjämning. Man har icke velat gå med på att ge överstatliga institutioner de maktbefogenheter, som föreskrives inom De Sex.

Storbritannien reflekterar knappast på att ansluta sig till en utökad gemensam marknad, om frihandelsområdet ej kommer till stånd. Detta gäller även Sverige, bl. a. av skäl, som är specifika för vårt land. Inom De Sex har man nämligen uttalat, att man eftersträvar icke blott ett kommersiellt utan även ett politiskt samarbete. För Sverige, som är neutralt och står utanför NATO, skulle en anslutning till De Sex därför innebära ett avsteg från den av en enig riksdag fastslagna utrikespolitiken. En annan bidragande or-

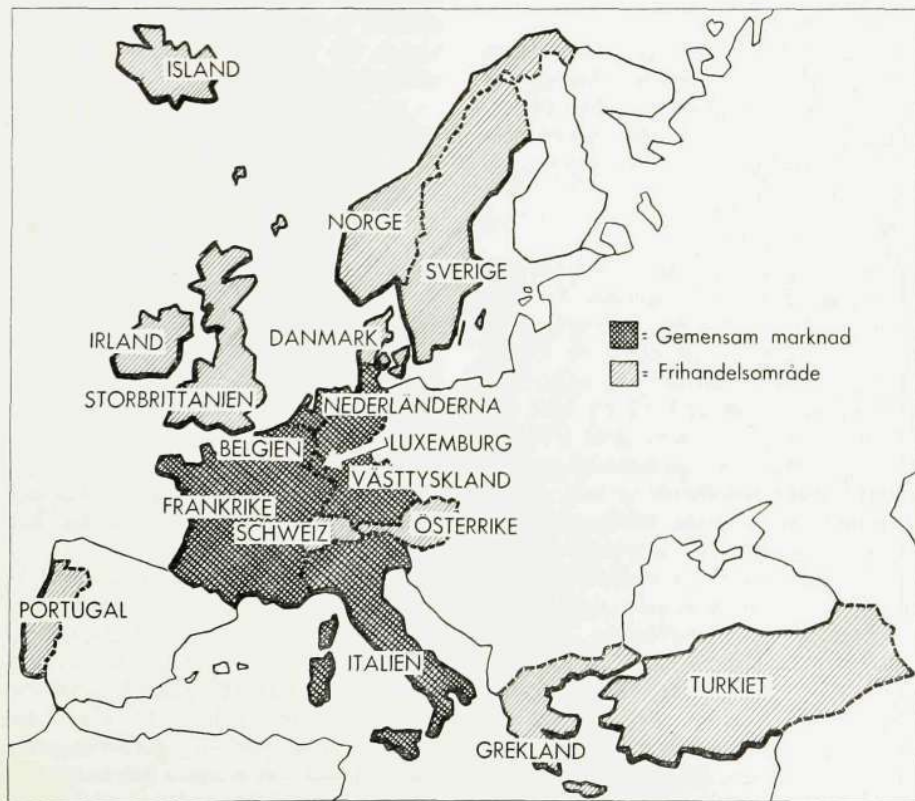
sak är att Sverige genom frihandelsområdet och en gemensam nordisk marknad önskar hålla vägen öppen för Finland, som t. v. ej tillhör OEEC, att anknäytas till frihandeln i Europa.

Om frihandelsområdet inte kommer till stånd, är det troligt att Schweiz och Österrike och kanske även Danmark söker anslutning till De Sex, varigenom planerna på det nordiska samarbetet troligen inte kan realiseras. En annan möjlighet är, att den nordiska marknaden blir verklighet och att den söker erhålla frihandel med Storbritannien och eventuellt andra OEEC-länder, som ej ansluter sig till De Sex. Härigenom skulle Europa uppdelas i två block, vilket vore en olycklig utveckling, då risk därvid föreligger att OEEC och EPU bryter samman och handeln mellan de båda blocken återgår till de ofria former, som rådde innan dessa organisationer kom till.

Frihandelsområdets konsekvenser för Sverige

Då 70 % av vår export sker till OEEC-länder och då våra tullar är låga, har man framhållit, att Sverige har särskilt stor anledning att bli medlem av frihandelsområdet. Granskar man mera ingående exportstatistiken, finner man emellertid, att vår export till De Sex och Storbritannien till 70 resp. 90 % utgöres av trä, massa, papper och mineral, som är tullfria eller nästan tullfria varor. För de viktigaste industrivarugrupperna maskiner och transportmedel är motsvarande siffror endast 11 resp. 3,5 %. För dessa varugrupper är vår import tre gånger större från De Sex och tio gånger större från Storbritannien än exporten till dessa länder. Då tullarna avskaffas inom ett frihandelsområde, till vilket vi ej ansluter oss, kommer vi i ett ogynnsamt konkurrensläge, och ett exportbortfall på dessa länder är troligt. Å andra sidan kan avskaffandet av våra, visserligen låga, tullar gentemot dessa länder medföra en ökad konkurrens på vår hemmamarknad. Till den övriga Norden däremot utgör de ovannämnda industrivarugrupperna nära hälften av vår export.

Frihandelsområdet avser ju att på lång sikt möjliggöra en rationalisering av industrien till produktion i större serier och därigenom kompensera den fördel, som USA har i detta avseende genom sin stora hemmamarknad. Detta kommer att medföra anpassningssvårigheter och kommer att kräva ökade kapitalinvesteringar. Man skall emellertid akta sig för att överdriva verkningarna av ett frihandelsområde. Förutom att förändringarna genomförs i etapper under 12-15 år, är det ingalunda självklart att det måste bli stora omvälvningar inom Europas handel och ekonomi. Hur utvecklingen kommer att

Kartan visar Europas uppdelning i frihandelsområde och länder med gemensam marknad.

gestalta sig är osäkert, och det är svårt att bedöma verkningarna på Sveriges ekonomi och handel.

Man kan tycka, att de stora industri-länderna inte skulle ha behov av tullskydd gentemot oss, då man anser sig kunna undvara dem inbördes. Om emellertid sådana länder som Frankrike och Italien håller fast vid höga yttre tullar, sker detta bl. a. för att kompensera de höga tullskydd, som tillämpas av utomeuropeiska länder, främst USA, och på så sätt skaffa sig ett bättre förhandlingsläge. Skulle emellertid en förändring i detta avseende komma till stånd och de nordiska ländernas lågtullpolitik i framtiden bli mera allmän, skulle givetvis de ogynnsamma verkningarna av att förbli utanför frihandelsområdet motverkas.

Kommer frihandelsområdet ej till stånd men däremot den nordiska gemensamma marknaden, är det sannolikt, att vår handel med De Sex blir mera bilateralt bunden, vilket i och för sig vore att beklaga. I sådant läge torde emellertid Norden, som tillsammans är en mycket stor handelspartner för De Sex, med sitt betydande importöverskott på dessa länder och en export av företrädesvis begärbara råvaror få ett starkt förhandlingsläge.

Frihandelsrådets konsekvenser för LME

Telefonmateriel köps huvudsakligen av statliga företag. Erfarenheten visar att dessa gynnar inhemska fabrikanter. Undantag utgör i viss utsträckning de nordiska ländernas telefonförvaltningar, som fört en mera frihandelsvänlig inköspolitik. Det är inte troligt att de statliga företagen ändrar sin politik i detta avseende, om ett frihandelsområde kommer till stånd. Man kan därför befara en ytterligare skärpt konkurrens på hemmamarknaden, som är en nödvändig bas för exporten till andra länder. I flera av de stora europeiska industriländerna har vi också fabriker, som kan tillvarata koncernens intressen inom frihandelsområdet, om leveranser från Sverige ej kan komma ifråga. Den gemensamma nordiska marknaden skulle dock troligen uteslutande vara fördelaktig för oss.

Utopi eller verklighet?

Det är uppenbart att en anslutning till ett frihandelsområde inte uteslutande kan innebära fördelar. I Sverige anses dock allmänt, att vi icke bör isolera oss och att vi måste positivt stödja ett ökat europeiskt samarbete på så bred bas som möjligt. Vi torde dock – liksom Storbritannien – inte kunna acceptera de hårda villkor för anslutning, som hittills framförts – framförallt av Frankrike. Kan detta land icke förmås att väsentligt modifiera sin inställning, är utsikterna små

Fotoklubben har haft sitt årsmöte

Fotoklubbens aprilmöte i Midsommargården var som vanligt också årsmöte, varvid ordf. Erik Hultgren omvaldes och styrelsen i övrigt fick följande utseende: Stig Alm, Einar Berntsson, Jan Brynildsen, Lars Engvall, Lennart Fernström, Arne Hansén, Jan Olov Lundgren och Lars Thomasson.

Fotoklubben har ett rikt arbetsprogram för att tillfredsställa olika specialintressen inom den givande hobby, som medlemmarna sysslar med. Under säsongen har ordnats klubbmöten med bildvisning och kända föredragshållare. Som exempel kan nämnas årsmötets gäst Carlo Derkert från Nationalmuseum, vilken på sitt medryckande sätt talade om modern bildkonst. Diskussionsaftnar, studiebesök och utflykter har ordnats, mörkrum, projektorer m. m. har kunnat hyras till självkostnadspris, tidskrifter har cirkulerat osv.

En viktig del av verksamheten är fototävlingarna, som sporrar till aktivitet och genom den kritik, som ges bilderna ökar kunskaperna och odlar smaken. Den tävling, som avgjordes i samband med årsmötet gällde enstaka färg- eller svartvita bilder under mottot »Modernt», vilket inspirerat till många intressanta lösningar. Färgklassen togs hem av Nils Heimbürger, Ebr, och vinnare av den svartvita klassen blev Gösta Borg, Dpl, vars bästa bidrag finns återgivet på sid. 53 i tidningen.

När nu den sköna sommaren är i antågande önskar vi många härliga solskensdagar och massor av bra fototillfällen. Lycka till att ta väl vara på dem.

Gösta Kvisterud BA/Yks

att frihandelsområdet snart skall förverkligas. Storbritanniens problem är något olika våra, men hittills har Sverige föredragit att i stort sett stödja de förslag, som framlagts därifrån. För närvarande arbetas det emellertid på ett eget nordiskt förslag, som snart skall föreligga.

Många har ansett planerna på ett europeiskt frihandelsområde – och givetvis än mer ett framtida Europas Förenade Stater – som en ren utopi. Det kan då vara på sin plats att citera några förhandsuttalanden, som gjorts innan andra liknande planer förverkligats.

Den radikale upplysningsmannen Thomas Paine sade vid tiden för bildandet av den amerikanska unionen: »Det land i världen, där man har minst anledning att vänta enighet, är Amerika. En union av ett sådant folk är omöjlig i praktiken.» En dåtida nationalekonom, Tosiah

Carlo Derkert demonstrerar William Scharffs färglitografi »Skogen» för en intresserad publik.

SER 10-dubblar sin USA-export

SER:s långlivsrör har även i år ställts ut på IRE-SHOW i New York, världens mest besökta utställning av elektronisk utrustning. Ing. Sture Edsman var närvarande under hela utställningstiden och hjälpte till med att besvara besökarnas tekniska frågor.

Jämfört med 1956 har SER under 1957 mer än 10-dubblat sin export av långlivsrör till USA.

Tucker, framhöll: »Amerikas framtida storhet såsom ett uppstigande välde under en regering är en av de mest gagnlösa och fantastiska föreställningar, som någonsin har funnits på ens av romanförfattare. Amerikanernas ömsesidiga antipati och kolliderande intressen, deras olika styrelseformer, seder och bruk, visar att de inte vill ha någon union och några gemensamma intressen. De kan aldrig förenas i ett välde.»

Slutligen kan anföras följande citat av M. Denis de Rougement om den schweiziska federationen: »Vad som förvånar är den ytterliga snabbhet med vilken konstitutionen av 1848 föreslogs, skrevs, antogs och verkställdes. 1846 var den ännu en utopi, tre år senare fungerade den så bra, att man skulle kunna säga att den gick av sig själv.»

C Berglund

Semester- planer

– Ja, och så skall du väl sitta hos hårfrisörskan i två, tre timmar och springa i affärer och leta efter en stranddräkt resten av dagen, säger pappa Ivar åt mamma Marianne, när semesterplanerna vädras. Jag förstår mig inte riktigt på er fruntimmer – du kommer att gå i jeans och ylletroja och med en halsduk om huvudet nästan hela semestern, varför är det då så noga med läggningen av håret? Och vad skall du med stranddräkt till ombord på en motorbåt? Högfärdsblåsa där...

– Tänk, så förargligt att man vill känna sig lite fin på semestern, svarar Marianne. Hur har inte du hållit på att putsa på båten? Trots att det kommer att stänka en massa vatten på den! Du vill ha båten fin, när vi ger oss i väg. Jag vill också vara uppiffad. Annars kommer man inte i någon riktig semesterstämning.

– Ja, jag är bara glad över att jag har en så piffig fru, men man kan väl få retas lite, återtär Ivar. Vår dotter pratade också häromdagen om, att hon ville permanenta håret tills vi skulle i väg. Hon tror kanske att vi ska till Sandhamn.

– Ingen permanentapparat i Rutans hår förrän hon har vuxit ur barnskorna, det skall jag bli man för. Det är nog med att vår grabb uppträder i mustasch, fast han inte är torr bakom öronen än. Han tycks i alla fall vara pigg på att följa med oss på semestern. Förra året var det ett evigt gnäll på Hasse – då skulle han vara hemma tillsammans med »killarna». Först dagen innan vi gav oss i väg fick du honom på andra tankar.

– Det var inte jag. Det var Roffe. Jag hörde snacket när jag gick förbi gänget nere i porten. »Hade jag en farsa som hade båt eller bil, skulle jag så klart följa med honom», sa Roffe. »Man kunde fiska och man kunde bada varenda dag...» Sedan kom Hasse upp och frågade om det var »fulltecknat», eller om han kunde få sticka med oss. Och det ångrade han inte.

– Nej, som ni fiskade och hade kul, så var det en idealsemester för en ung grabb. Hasse lärde sig förresten tycka om fiskrätter på kuppen. Till och med när vi började tröttna på att äta abborre varje middag, så mumsade Hasse i sig lassvis.

– Vad säger du nu då? Tröttnade! Jag tröttna på nyfångad abborre... aldrig. Du är mästare på att laga godis av det som din make får upp ur sjön – nu slår mig en tanke, var det du som tröttnade? Blev utledsen på att ständigt hålla på med fisk!

– Nej, vet du vad, jag längtar till de dagar i sommar, när vi skall få uppleva samma sak. Och jag är så glad åt att vi får både Hasse och Rutan med oss, utan att bruka övertalning. – Det är underligt, vet du, med halvvuxna barn, de vill gärna slå sig lösa från mamma och pappa när det blir semesterdags. Gullan på nedre botten berättade att hennes Bo, som är sexton år, aldrig skulle kunna tänka sig något så »visset», som att följa med till semesterstugan som hon och Knut hyrt. Bo skall ut med »killarna». En av dem har chans att få låna sin

pappas bil. Jag antar att det är någon av de äldre pojkarna i gänget, ty sexton-åringar har väl inget körkort. Alltnog, Gullan sa åt Bo att hela bilistgänget var välkommet ut till stugan, om vägen gick åt det hållet. Men då skrattade Bo. »Morsan och farsan får man nog av till vardags, på semestern skall man ha det mysigt», hade han svarat.

– Det behöver ju inte vara något ont i att pojkarna vill ut på egen hand. Har de tillgång till bil, vill de kanske köra längre än ut till skärgården. Jag har ett par unga arbetskamrater, som planerar att bila till Tyskland under semestern. Och ett par andra skall cykla i Danmark. Det är modernt att fara utomlands, förstår du.

– Jag tycker att man kan orientera sig lite i det egna landet först. Många av dem, som sparar och snålar för att kunna fara till Paris under semestern, har inte ens varit i Dalarna och ännu mindre i övre Norrland. Vore det så, att vi vore tvingade att åka med tåg eller buss, för att få se något annat under semestern, skulle jag hålla styvt på att vi först och främst tittade på Sverige.

– Så där restriktivt skall man nog inte vara. Det är lärorikt att komma utomlands. Inte för att jag hyser någon längtan efter att komma varken till Paris eller Hamburg, men det beror antagligen på att vi har båten och tycker om »sjölivet». För den skull skall man dock inte klanka på folk som har smak för utlandsresor.

– Nej då, var och en får fara vart han eller hon vill för mig, jag vill bara inte byta med dem. Allra minst nu, när jag får båda ungarna med mig, säger Marianne.

– Kycklingmamma där, replikerar pappa Ivar.

Elsa

Sällsamma underrättelser

från LM Ericsson

i Libanon

Beyrouth i maj

KONTAKTEN lär ha önskat glimtar från Beyrouth-kontoret och här nedan kommer några sådana att skimra fram. Glimtarna sändes från en mycket liten LM-are utan teleteknisk utbildning, en s. k. daktylografisk (och dylikt) snäcka. Rapporten är därför ur snäckperspektiv.

För det första är det nästan alltid sol-sken i Beyrouth och våren kom i år tidigt på morgonen den 5 februari, efter högst en och en halv månads »vinterkyla», då temperaturen som lägst var + 8° C. Praktiskt taget hela den svenska personalen på Beyrouth-kontoret badade på julaftonen i Medelhavet och förenades strax efter badet med våra libanesiska svensktalande ingenjörer hos familjen Nilsen (Nisse) på jullunch med fördragna gardiner och julljus, som väl tävlade med det intensiva solskenet utanför. Det var en underbar lunch – tyckte särskilt en av våra libaneser, som ensam åt upp praktiskt taget all bordets på svenskt vis hemlagade glasmästarsill. Vår goodwill är rent otrolig i Beyrouth...

Strax före jul hade situationen på Beyrouth-kontoret i avsevärd grad försvårats, enär från Stockholm anlände en tredje medarbetare Nilsson, ingenjör Lennart Nilsson, som i ej ringa grad trasslade till den dagliga kontorsrutinen här, eftersom han dessutom var namne med vår medarbetare montör Lennart Nilsson, Beyrouth. I slutet på augusti förra året, då ovannämnde förman Nisse Nilsson med familj anlände, hade undertecknad snäcka plus vårt infödda kontorsbiträde Josef bestämt oss för att kalla den sistkomne för »Nilsson II» vid telefonreferenser, postutdelning, kaffebeställning etc.

Att vår montör Lennart Nilsson kallade sig Nille förbättrade inte mycket situationen, då ingenjör Nilsson anlände i december. (Det kunde ju antagas, att någon ibland vore allvarligt sinnad och för ovanlighetens skull kallade Nille för Lennart.)

Situationen löstes dock lyckligt på nyåret 1958 av undertecknad snäcka (jfr styrsnäcka, gear, koppling), som uppmärksammade att Nilsson III i telegram med Yo kallades Yo-Nilsson samt att Nilsson II visat sig vara en hustomte (på kontoret likaväl som på PTT och hem-

ma). Resultat: 1) Nille, 2) Tomte-Nisse, 3) Jojo-Nilsson.

Återstod bara att lära Josef uttalet på svenska, men han talar språket bra redan, som de flesta vet.

Underbara saker händer ännu här nere i det Heliga landet. Då unga ingenjörsparet Sten Henschen anlände hit i höstas och registrerade sig för identitetskort hos stadens myndigheter, undrade en passfunktionär om familjen inte hade några barn. »Neej», svarade nygifte fru Henschen och rodnade. – »Men om ni dricker källvattnet från våra berg, så ska ni se, att det inte dröjer länge», tröstade den vänlige passfunktionären. Och – hon drack! [(Jaa, någon gång i juni i år.)]

Årets verkliga Glimt var nyårsfesten hos vår chef, direktör S.-O. Tonnaeus, lördagen den 4 januari 1958, där samtliga Beyrouth-LME-are avnjöt ett dignande julbord och sedan dansade natten lång, med stämningen högt i tak.

Undertecknad snäcka, som varit mycket blyg och tillbakadragen med diverse hämningar av olika slag (notorisk panelhöna, helykterist etc.), upplevde sitt livs afton och avtågade som sista gäst från partyt efter att först ha utfört ett långt solodansnummer à la apache, s. k. improvisation.

Fastän ingenting därom utsäges, torde läsarna av ovanstående förstå, att LM Ericssons tekniska byrå i Beyrouth arbetar så att säga med elektronisk finess och glimtglädje.

Det kommer an på den som håller i ratten – anser

snäckan.

TACKSPALTEN

Hjärtligt tack för all uppvaktning med anledning av vårt bröllop.

Kerstin o. Lennart Andersson, HF/Cxr

För all visad hägkomst under vår lysningstid och på vår bröllopsdag får vi framföra vårt varmaste tack.

Aina och Rune Björkström, HF/Vkp

Till personalen på RGA och SIB ber jag få framföra ett hjärtligt tack för vänlig hägkomst på min 50-årsdag.

N O Ericsson, RGA/GV avd. 565

Ett varmt och hjärtligt tack till överordnade och kamrater för all den hyllning jag fick mottaga vid min avgång från LM Ericsson efter mångårig tjänst.

Sven Erlandsson, HF/F 84

Hjärtligt tack till chefer och kamrater för all visad vänlighet vid min avgång med pension från bolaget.

Wilhelm Erling, FÖB/Lxls

Ett varmt och hjärtligt tack till överordnade och kamrater för all den hyllning jag fick mottaga vid min avgång från LM Ericsson efter mångårig tjänst.

Edvin Grahn, HF/Vt 25

För alla bevis på vänlig hägkomst, som kommit mig till del på min 50-årsdag, framför jag mitt varma tack.

Carl Granath, HF/Vp

För alla bevis på vänlig hägkomst, som kommit mig till del på min 60-årsdag, framför jag mitt varma tack.

Ture Johansson, HF/Zms

För vänlig hägkomst på min 50-årsdag ber jag härmed få framföra mitt varma tack.

Erik Lindgren, RGA/Tt

Hjärtligt tack till chefer och arbetskamrater för uppvaktningen på min 60-årsdag.

Harald Pettersson, HF/Zms

För alla penninggåvor och vänlighetsbevis på min 50-årsdag tackar jag hjärtligt.

Ivar Rabne, HF/Ajs

Ett varmt tack för den vackra gåvan jag erhöll på min 50-årsdag.

Maja Ramsten, HF/Ps

För all visad vänlighet och deltagande vid min käre sons, Bo Henry Sandelius, bortgång samt för alla vackra blommor vid hans bår, framför jag härmed mitt innerliga och varma tack.

Clara Sandelius

För allt vänligt deltagande i vår stora sorg ber vi få framföra vårt varma tack.

Astrid och Carl Sarvien,
Sonja, Orvar, HF/Zms

Tack för 50-årsgåvan!

E Wedman, TVts

Störste poängplockaren i fri idrott, Allan Thorén, belönas av ordföranden Per Ahlström.

Utflykt med 10-åring från Gröndal

Den 25 april firade Idrottsklubben vid Gröndalsfabriken 10-årsjubileum med utflykt till Hammarbystugan.

Till arrangörernas stora glädje hade inte mindre än 115 medlemmar hörsammat kallelsen att samlas vid Skarpnäcks hållplats för att därifrån gemensamt promenera fram till kvällens utflyktsmål, Hammarbystugan.

Konditionen tröt visst för en del som kom lite på efterkälken, men snart satt alla bänkade runt borden för att med mjöd och landgång stilla den värsta hungern. Mellan tuggorna användes det trevliga allsångshäftet på ett sådant sätt att det på allvar diskuterades att bilda en »sångkör» vid Gröndalsfabriken.

Den högtidligare delen av programmet tog sin början med att klubbens ordförande P Ahlström hälsade alla hjärtligt välkomna. Bland gästerna återfanns bl. a. N Hagman som Korpens representant, H Forsberg från LME-företagens Idrottsförbund samt Gunnar Sparremo, en av klubbens grundare, som numera emellertid har sin verksamhet förlagd utanför LME-familjen.

Näst i tur att tala var Gösta Andersson som lämnade en kort resumé från det gångna decenniet. Att Gösta i iver blandade om minnesanteckningarna lite grann gjorde ingenting annat än att bättra på stämningen ytterligare. Gästerna var tydligen inbjudna med en viss baktanke för efter Gösta Anderssons resumé äskade Henry Forsberg ljud. Han framhöll att förbundet hos Gröndalsklubben alltid funnit mannar villiga att åtaga sig arrangemangen av KCM-tävlingar och att livaktigheten hos klubben stod sig gott i jämförelse med övriga anslutna klubbar. Som tack för all hjälp överlämnade Forsberg förbundets standar till klubben och förbundets förtjänsttecken till följande mannar:

Gösta Andersson, Eric Bodén, Bror Dahllöf, Arne Hedén, Martin Landelius och Lars Selin.

Stockholms-Korpens representant Nisse Hagman instämde i Forsbergs uttalande att »utan oppoffrande ledare är det svårt att nå några resultat inom en idrottsklubb».

Att så var fallet även hos Gröndalsklubben framgick av de förtjänstnålar förbundet utdelat. Bland dessa personer fanns det två som arbetat särskilt mycket och länge, nämligen Gösta Andersson och Martin Landelius. Till dessa utdelade Nisse Hagman Stockholms-Korpens förtjänstnål.

Efter dessa utmärkelser, som i de allra flesta fall tilldelats icke aktiva idrottsmän, följde prisutdelning för 1957 års tävlingar. Till det ståtliga prisbordet framropades inte mindre än 37 medlemmar innan samtliga priser och KM-tecken tagit slut.

Därefter följde ett par timmars angenäm samvaro med dans till Olaussons trio innan det ånyo var dags för promenad till buss och spårvagn. Under kvällen hördes flera personer som hoppades att det inte skulle dröja ytterligare 10 år innan klubben anordnade en liknande utflykt, vilket härmed vidarebefordras till idrottsklubbens styrelse.

Lasse

Skytteklubb bildad vid Mölndalsfabriken

Då inbjudan kom till tävling i skytte mellan olika industrier i Mölndal, bildades snabbt LME:s skytteklubb i Mölndal den 23 april i år. Anslutningen blev god från början, och antalet medlemmar är f. n. 24.

För träningskjutning har klubben ordnat så, att Råda skytteklubbs bana upplåtits. Mölndals skytteförenings bana var nämligen så upptagen, att ingen plats fanns för träningskjutning. Banan i Råda var i ganska dåligt skick, men några kvällars arbete av intresserade klubbmedlemmar har resulterat i att telefonstolparna står rätt och tavelställen fungerar.

Klubben har redan avverkat en tävling mot Mölnlycke fabriker. Tio man deltog, och de fyra bästas resultat räknades i tävlingen, som vanns av LME med 319-307.

ÖR-mästerskapet i pimpelmete avgjort

Söndagen den 30 mars steg 8 ÖR/LM-are ombord i en förhyrd Volkswagen-buss för färd ut till Hjälmarén, närmare bestämt till Lungershamn c:a 3 mil österut från Örebro. Det skulle kämpas om mästerskapet i pimpelmete.

Som framgår av prislistan var fiskegudinnan gynnsamt inställd endast till få utvalda, vi andra kände oss ändå nöjda med en strålande vacker söndag. Innan vi här publicerar resultatet vill idrottsföreningen rikta en önskan om ett större deltagarantal till detta trevliga fritidsnöje till ett kommande år.

Plac.	Namn	Fångstsvikt
1)	Lars Johansson	390 g
2)	Sven Johansson	163 g
3)	Bertram Ståhlberg	160 g
4)	Svenning Haast	115 g

Ovan den spännande vägningsproceduren. Herrarna är fr. v. Inghar Ahl, Sven Johansson, Hans Holgersson och Svenning Haast.

Tavelställen behöve repareras, och t. v. svtars S Stålbeg, biträdd av K-E Callmer, båda Mölndalsfabriken.

Nu blommar det hos Alpha

Hur många LM-företag kan ståta med att äga ett större päronträd på sin fabriksgård? När detta skrives står det på bilden kala trädet i full blom, så en god skörd kan tydligen väntas. Trädet finns att beskåda på Alphas gård i Sundbyberg och är en kvarleva från en äldre bebyggelse med tillhörande trädgård. Tack vare omtänksamma människor fick trädet vid tillbyggnaden av fabriken behålla livet och utgör för många, särskilt under blomningstiden en ständig källa till glädje.

Under frukttiden utnyttjas även möjligheten att återuppliva pallandets ädla konst – men sparka ej på stammen! På senare tid har även koltrasten uppmärksammat trädet, från vars topp han hälsar de anländande med sina vackra drillar.

B L

Sällskapet LME:s vårbal

bjöd på Sieverts-spex

Så var det dags för Sällskapets vårbal – den 32:a i ordningen. Plats: det nya Foresta högt uppe på Lidingös höjder med en underbar utsikt över Stockholm och Värtan. Naturligtvis hade arrangörerna tur med vädret – det brukar liksom höra till. Men att man dessutom hade lyckats åstadkomma värme i luften, så att alla som ville verkligen kunde njuta av den vackra och ljusa försommarskvällen fredagen den 30 maj, det var skickligt!

Det fanns emellertid mycket annat som medlemmarna kunde njuta av: en verkligt god middag med sedvanligt

dryckjöm och, för den manliga delen av publikum, förföriskt vackra flickor i alldeles nya sommarklänningar. Damerna hade å sin sida möjlighet att hos varandra beundra årets mode – det var nästan en mannekånguppvisning.

I år hade Sällskapet tagit upp en tradition som legat nere några år: ett spex. Sieverts Kabelverks egna förmågor med Elsa Hamin i spetsen skötte underhållningen, som också upptog en del HF-inslag. Det är självfallet att kända LM-namn figurerade i midvisorna – som var ovanligt snälla i år. Trots duktiga sångare och skickliga musiker tog nog i alla fall SKV:s balett hem första pris den här gången.

Här skall inte räknas upp några av de närvarande, men det kan i alla fall som ett kuriosum framhållas, att det aldrig tillförne varit så många direktörer på en LME-fest tidigare – på en gång.

Direktör Hans Thorelli, som pensionerades i år, avtackades speciellt av ordföranden för alla tjänster, som han gjort Sällskapet under de gångna åren.

Det dansades, onödigt påpekande kanske, till tonerna av Ragge Dahls orkester. Ensemblen börjar faktiskt bli något av ett inventarium hos Sällskapet. Men gärna det, de spelar utmärkt dansmusik, något som också märktes den här vårbalen: sällan har väl så många utnyttjat dansgolvet som den här kvällen.

Mats Linday

Nya patent i koncernen

Följande uppfinningar gjorda inom koncernen har under tiden 18 mars–19 maj 1958 beviljats patent (förteckningen anger uppfinnarens namn och tjänsteställe, uppfinningens titel samt patentnummer):

Emanuelsson, G G, T/KnhC – Anordning för demodulering och separering av tidmodulerade pulser – 163 349;

Dietsch, A K, HF/AdaC, Holmqvist, G E O, HF/AdC, Rådeström, E K G, HF/Ada – Koordinatväljare – 163 351;

Öman, E, tidigare HF/T – Anordning för detektering av frekvensmodulerade signaler – 163 445;

Dietsch, A K, HF/AdaC, Holmqvist, G E O, HF/AdC, Rådeström, E K G, HF/Ada – Koordinatväljare – 163 451;

Dietsch, A K, HF/AdaC – Anordning vid blanka multipelledare – 163 452;

Polasek, K, RMI/Tm – Ferrarismotor med stort varvtalsområde – 163 462;

Jørgensen, A O, HF/Xg, Ericsson, E A, HF/XT, Överby, S L, SER – Anordning för alstring av svängningar – 163 465;

Åkerlind, H G A, ABA – Anordning för hydrauliska pressar o. d. – 163 496;

Thorsén, J M, HF/Uf – Felsignaleringsanordning vid flerkanalmeddelandeöverföringsanläggningar, där de enskilda meddelandena överföres genom med varandra i tiden interfolierade kanalpuls-serier – 163 565;

Johannesson, N-O, T/KnC – Anordning för att signalera ett onormalt funktionssätt hos någon eller några apparater inom en apparatgrupp – 163 642;

Cap, R, HF/Us, Ulin, L G, HF/Us – Anordning vid akustiska fördröjningsledningar – 163 676;

Liljenberg, O B, ABA/Si – Mångpolig kontaktanordning – 163 678;

Sidenmark, N O H, HF/NtK, Hasselbohm, S S S, HF/NtmC, Åberg, E G, HF/NC – Anordning för trycktät ändförslutning av kablar – 163 681;

Tibblin, E B, ABA/Tkm, Åkerlind, H G A, ABA/TkC – Verktyg för pressning av grammofonskivor – 163 719;

Alexandersson, H V, HF/AC – Kontaktfjädergrupp – 163 785;

Alexandersson, H V, HF/AC – Koordinatväljare med våningsval – 163 789;

Schefte, H, tidigare HF/T4dfC – Anordning för reglering av en frekvensmodulerad oscillators medelfrekvens – 163 790;

Roll, A, Mö – Dämpningsanordning vid vägledare – 163 895;

Dietsch, K A, HF/AdaC, Holmqvist, G E O, HF/AdC – Anordning vid koordinatväljare – 163 896;

Sidenmark, N O H, HF/Ntk, Waldau, G A, HF/NtrC – Anordning för fastspänning av metallband – 164 052.

KCM i bridge

Koncernmästerskapet för fyrmannalag 1957–58, den s. k. koncerncupen, har spelats nov. 1957–mars 1958. 8 LM-företag ställde upp. I finalen vann Sieverts Kabelverk över Kabelverket, Älvsjö, med 46–21. SKV:s lag bestod av O Pärson–L Ekman och C Berglund–N Kristiansson.

Koncernmästerskapet för par 1958 arrangerades i maj av Sieverts Bridgeklubb. Antalet par var maximerat till 40, och intresset var så stort, att anmälningarna måste skäras ned. Det tävlades tre kvällar, och slutstriden blev hård. I lagtävlingen (3 par = 1 lag) vann KV klart bland 10 lag, men kampen om 2:a plats var mycket jämn – 1 poäng av 4716!

Resultat: Par 1) Sundmark–Rosenström, SKV, 1714 p.; 2) Oscarsson–Persson, HF, 1712; 3) Persson–Granath, KV, 1708; 4) Olsson–Kristersson, KV, 1704; 5) Karlsson–Lundberg, SRA, 1648. Lag 1) KV, 4866 p.; 2) HF, lag I, 4716; 3) SKV, lag I, 4715.